

Suradnja između roditelja i odgojitelja

Suradnja između roditelja i odgojitelja je u interesu obaju strana. Međutim, do nje ne dolazi uvijek jednostavno.

Zašto je teško ostvariti međusobnu suradnju?

Većina službi za dječju skrb ima jasno utvrđena pravila koja se tiču roditelja, međutim, nekad ih je prilično teško provesti u djelo. Neki odgojitelji su mišljenja da preuzimanjem odgovornosti za dijete, roditeljima čine uslugu. Poneke osobe kojima je povjereno čuvanje djece u vlastitom domu, osjećaju da je njihova uloga uklopiti tuđu djecu u vlastitu obitelj i tretirati ih kao svoju. Također, pojedine osobe koje rade u dječjim centrima su pak mišljenja da imaju više utjecaja na djecu nego njihovi roditelji. Ne samo da su takve impresije netočne, one su ujedno i štetne za dječji razvoj. Dječja skrb nije i ne može biti zamjena za odrastanje unutar obitelji, a odgojitelji ne mogu preuzeti roditeljsku ulogu, niti imati više utjecaja na djecu od njihovih roditelja. Suradnja između roditelja i odgojitelja u ustanovama za dječju skrb ima mnoštvo zajedničkih karakteristika poslovne ili osobne suradnje. Ona uključuje: međusobno poštovanje, povjerenje, razumijevanje međusobnih ideja ili empatiju, otvorenu obostranu komunikaciju, zajedničke ciljeve koji su jasni i obostrani, nedostatak rivalstva ili natjecateljskog duha, priznavanje jedinstvenog i pozitivnog doprinosa drugog partnera i zajedničko donošenje odluka.

Suradnja se ponekad neopravdano poistovjećuje sa uključivanjem roditelja u rad dječjeg centra, koje se najčešće svodi na dobrovoljni rad, poput uređenja okoline, sakupljanja dobrovoljnih priloga, odlazaka na zajedničke ekskurzije ili sudjelovanja u radu upravnog odbora. U nekim vrtićima postoji puno primjera uključivanja roditelja u rad centra, ali nema dovoljno suradnje. Suradnja uključuje i podjelu "vlasti", a centralna točka takvog partnerstva treba biti dijete, a ne vrtić.

Što može pomoći?

Suradnja je aktivna uključenost uz međusobno uvažavanje. Tamo gdje postoji suradnja,

- postoje i kontinuirani, neformalni razgovori o djetetu, obično tijekom njegovog dovođenja i odvođenja iz vrtića
- roditelji i odgojitelji osjećaju se slobodnima iznijeti svoje mišljenje, probleme i tenzije jedni pred drugima i porazgovarati o njima
- odgojitelji uvijek nalaze način da se povežu sa roditeljima i upoznaju ih sa onim što se djetetu dešavalo tijekom dana, a ne samo da im jednostavno objasne dnevni raspored sati ili uobičajenu radnu rutinu
- odgojitelji uvijek informiraju roditelje o "dobrim vijestima", tj. pozitivnim stvarima koje su se djetetu desile tijekom dana.
- roditelji se fokusiraju na to da im je dijete prihvaćeno i poželjno, a odgojitelji su svjesni da je potpuna posvećenost vlastitom djetetu roditeljski posao, te da je roditelj djetetov najveći zagovornik.
- roditelji se ohrabruju podijeliti informacije, iznijeti svoju zabrinutost, postavljati pitanja, podnositi molbe i ponuditi konstruktivnu kritiku - odgojitelji pak, roditeljske želje i mišljenja uzimaju za ozbiljno.
- odgojitelji čuvaju privatne stvari u potpunoj tajnosti i spremni su na pregovore, ali istovremeno znaju postaviti jasne granice, imaju dovoljno samopouzdanja da ustraju u svome mišljenju, ali su također otvoreni prema sugestijama drugih osoba
- roditeljska očekivanja su jedinstvena, baš kao i djeca.

Jasna spoznaja da je najdragocjenija stvar koju odgojitelj može učiniti za dijete, učvršćivanje veze između roditelja i djeteta, te ohrabrivanje roditelja da više cijene vlastito dijete, temelj je kvalitetnim uslugama dječje skrbi.

Ova brošura za roditelje dostupna je i na drugim jezicima, a može je se prekopirati sa internet stranice Early Childhood Connections.
www.ecconnections.com.au

Inicijativa slijedećih organizacija:

CENTRE FOR
Community
Child Health

Royal Children's
Hospital

National Childcare Accreditation Council

Australian Government
Department of Family and
Community Services